

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.9.2013
COM(2013) 620 final

2013/0307 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive
ikkehjemmehørende arter**

{SWD(2013) 321 final}

{SWD(2013) 322 final}

{SWD(2013) 323 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Invasive ikkehjemmehørende arter er arter, der ved menneskelig mellemkomst er flyttet uden for deres naturlige udbredelsesområde på tværs af økologiske barrierer, og som herefter overlever, reproducerer sig og spreder sig, hvilket har negativ indvirkning på deres nye levesteds økologi og alvorlige økonomiske og sociale konsekvenser. Det skønnes, at ud af de 12 000 ikkehjemmehørende arter, der er fundet i miljøet i Europa, har 10-15 % reproduceret sig og spredt sig og forårsaget miljømæssig, økonomisk og social skader.

Invasive ikkehjemmehørende arter har stor indvirkning på biodiversiteten. Invasive ikkehjemmehørende arter er en af de største og stadig mere indvirkende årsager til biodiversitetstab og artsudryddelse. Hvad angår de sociale og økonomiske konsekvenser kan invasive ikkehjemmehørende arter være vektorer for sygdomme eller forårsage sundhedsproblemer (f.eks. astma, hudsygdomme og allergier). De kan beskadige infrastruktur og rekreative faciliteter, vanskeliggøre skovbrug eller forårsage tab for landbruget, for blot at nævne nogle få. Invasive ikkehjemmehørende arter skønnes at koste Unionen mindst 12 mia. EUR årligt, og skadesomkostningerne stiger fortsat.

Med strategien for biodiversitet 2020 har Unionen forpligtet sig til at standse tabet af biodiversitet senest i 2020 i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, som parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed vedtog i 2010 i Nagoya, Japan. Problemet med invasive ikkehjemmehørende arter er imidlertid ikke begrænset til Europa, men forekommer i hele verden. Til forskel for nogle af sine handelspartnere mangler Unionen i dag en overordnet ramme til at håndtere de trusler, som invasive ikkehjemmehørende arter udgør.

Lovgivningsmæssige rammer

Der er på nuværende tidspunkt ingen omfattende EU-ramme til at håndtere problemet med invasive ikkehjemmehørende arter. Kun få invasive ikkehjemmehørende arter er omfattet af EU-lovgivning. Sygdomsagenser og dyre- og planteskadegørere og afledte produkter heraf er omfattet af henholdsvis dyresundhedsordningen (forskellige forordninger og direktiver) af plantesundhedsordningen (direktiv 2000/29/EF). Forordningen om handel med vilde dyr (forordning (EF) nr. 338/97) begrænser indførsel af truede arter, herunder indførsel af syv invasive ikkehjemmehørende arter. Forordningen om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur (forordning (EF) nr. 708/2007) vedrører udsætning af fremmede arter med henblik på brug i akvakultur. Forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler og forordning (EF) nr. 528/2012 om biocidholdige produkter vedrører tilsigtet udsætning af mikroorganismer, der anvendes som plantebeskyttelsesmidler eller biocidholdige produkter. Endelig indeholder fuglebeskyttelsesdirektivet (2009/147/EF) og habitatdirektivet (92/43/EØF), vandrammedirektivet (2000/60/EF) og havstrategirammedirektivet (2008/56/EF) krav om genoprettelse af økologiske forhold og nævner behovet for, at tage invasive ikkehjemmehørende arter i betragtning. Størstedelen af de invasive ikkehjemmehørende arter er imidlertid ikke omfattet af Unionens nuværende indsats.

Medlemsstaterne er i gang med at vedtage en række foranstaltninger til at håndtere invasive ikkehjemmehørende arter, men disse tiltag er overvejende af reaktiv karakter og forsøger at minimere den skade, som allerede er forårsaget uden at lægge tilstrækkelig vægt på forebyggelse, kortlægning og imødegåelse af nye trusler. Indsatsen på området er opsplittet, da der er mange arter, som ikke er omfattet, og ofte utilstrækkelig koordineret. Invasive ikkehjemmehørende respekterer ikke landegrænser og har let ved at sprede sig fra den ene medlemsstat til den anden. Derfor vil foranstaltninger truffet på nationalt plan ikke være

tilstrækkelig til at beskytte Unionen mod den trussel, som visse invasive ikkehjemmehørende arter udgør. Denne fragmenterede tilgang kan bevirke, at tiltag i en medlemsstat undergraves af manglende tiltag i nabomedlemsstater. De forskellige restriktioner for handel med invasive ikkehjemmehørende arter mellem medlemsstater er meget ineffektive, eftersom arter let kan transporteres eller spredes over landegrænser over alt i Unionen. Desuden er sådanne forskellige forbud hæmmende for varernes frie bevægelighed på det indre marked og virker forstyrrende på de lige konkurrencevilkår for sektorer, som anvender eller handler med fremmede arter.

Analyse af problemet

Invasive ikkehjemmehørende arter indføres i Unionen via to kanaler: 1) visse fremmede arter er eftertragtede og indføres tilsigtet i Unionen (f.eks. i kommercielt øjemed, til pynteformål, som selskabsdyr, til biologisk skadedyrsbekæmpelse) 2) andre arter indføres utilsigtet som forurening af varer (handel med andre råvarer), som "blinde passagerer" i transportmidler eller medbringes uforvarende af rejsende. Visse invasive ikkehjemmehørende arter kan også vandre gennem transportinfrastrukturer (f.eks. Donau-Main-kanalen).

Invasive ikkehjemmehørende arter kan påvirke **virksomheder, borgere, offentlige myndigheder og miljøet**. Hvad angår især **små og mellemstore virksomheder**, har invasive ikkehjemmehørende arter ofte skadelige følger for primærproducenter inden for landbruget, selskabsdyr, fiskeri, akvakultur og skovbrug, der som følge heraf lider betydelig økonomisk skade. Virksomheder med tilknytning til turisterhvervet og rekreative aktiviteter, som er afhængige af uberørte landskaber, rene vandområder og sunde økosystemer, bliver ofte også berørt. På den anden side opnår små virksomheder og mikrovirksomheder, f.eks. virksomheder, som handler med kæledyr og planter til havebrug, gevinster ved invasive ikkehjemmehørende arter, da de koncentrerer sig om handel med fremmede arter. Invasive ikkehjemmehørende arter berører også samfundet generelt, fordi de forårsager tab af biodiversitet og undergraver økosystemernes evne til at levere økosystemtjenester. Endvidere kan de overføre sygdomme, beskadige ejendom og påvirke kulturarven.

Alle medlemsstater er konfronteret med problemer, som er forårsaget af invasive ikkehjemmehørende arter. Mens nogle invasive ikkehjemmehørende arter gør skade i de fleste medlemsstater, er andre kun et problem i bestemte regioner eller under bestemte økologiske og klimatiske forhold. Ikke desto mindre har alle medlemsstater invasive ikkehjemmehørende arter på deres område. Disse arters indvirkninger berører hele Unionen, og alle medlemsstater vil blive berørt i samme grad af invasive arter, om end det vil være på forskellige tidspunkter og af forskellige arter. Koordinerede foranstaltninger til håndtering af invasive ikkehjemmehørende arter vil derfor være til gavn for alle medlemsstater, samtidig med at det også kræver en indsats fra alle medlemsstater.

Træffes der ingen foranstaltninger til at imødegå problemet, vil det få et endnu større omfang, da nye invasive ikkehjemmehørende arter vil kunne etablere sig, og de arter, som allerede har etableret sig, vil kunne sprede sig yderligere. Dermed vil skadesomkostningerne og udgifterne til begrænsning stige.

Formål med forslaget

Formålet med dette forslag er at imødegå de problemer, som beskrives ovenfor, gennem fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til forebyggelse, minimering og afbødning af de skadelige påvirkninger som følge af invasive ikkehjemmehørende arter på biodiversitet og økosystemtjenester. Det har endvidere som formål at begrænse de sociale og økonomiske skader. Det skal opnås gennem foranstaltninger, der sikrer en koordineret indsats, og målretning af ressourcerne til prioriterede arter og udvidelse af forebyggende foranstaltninger

i overensstemmelse med konventionen om den biologiske mangfoldighed og Unionens dyre- og plantesundhedsordninger. Konkret skal disse mål opnås gennem foranstaltninger rettet mod tilsigtet introduktion af invasive ikkehjemmehørende arter til Unionen og deres utilsigtede udsætning i miljøet, utilsigtet introduktion og udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter, behovet for at etablere et system for tidlig varsling og reaktion samt behovet for at begrænse udbredelsen af invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG AF KONSEKVENSANALYSER

Høringsprocessen

I 2008 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om "*En EU-strategi for invasive arter*", som redegør for, hvorfor det er nødvendigt med foranstaltninger for invasive ikkehjemmehørende arter. I meddelelsen fra 2010 om "*Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020*" foreslås foranstaltninger mod invasive ikkehjemmehørende arter. Der blev gennemført omfattende høringer både forud for og efter meddelelserne.

Fra 2008 til 2012 blev der gennemført en række intensive høringer af interesserede parter, hvori deltog hele spektret af berørte parter, fra naturbeskyttelsesorganisationer til aktører inden for den private sektor, herunder organisationer, som repræsenterer små og mellemstore virksomheder (SMV), hvis virksomhed beror på fremmede arter. I 2008 gennemførtes en offentlig on line-høring, som efterfulgtes af en anden i 2012. En arbejdsgruppe bestående af Kommissionens tjenestegrene, medlemsstaterne, interesseparter og den akademiske verden blev oprettet i 2008 og udarbejdede et arbejdsdokument¹, der samler de seneste oplysninger og sammenfatter synspunkter i vigtige spørgsmål. Arbejdsgruppen blev derefter genindkaldt og opdelt i tre arbejdsgrupper i 2010-2011 for at udarbejde politiske løsningsmodeller for forebyggelse, tidlig varsling/hurtige foranstaltninger og håndtering af etablerede arter. Endelig blev der afholdt et høringssmøde med de berørte parter i september 2010.

Kommissionens arbejde med invasive ikkehjemmehørende arter er også blevet understøttet af flere eksterne undersøgelser og forskning². Alle analyser i konsekvensvurderingen bygger desuden på videnskabeligt funderede data, som fortrinsvis er indsamlet fra fagfællebedømte videnskabelige artikler. Oplysninger om skadesomkostninger, arters spredning og omkostningerne ved allerede indførte foranstaltninger blev også stillet til rådighed eller kontrolleret af medlemsstaterne. Der blev udfoldet store bestræbelser på at komme i direkte kontakt med de berørte interesseparter, herunder inden for sektorer, som kan påvirkes negativt af de foranstaltninger, som træffes for at løse problemet med invasive ikkehjemmehørende arter. Endelig er der taget hensyn til synspunkter fra verdens førende eksperter i invasive ikkehjemmehørende arter i og uden for Unionen.

Konsekvensanalyse

Der blev udarbejdet forskellige politiske løsningsmodeller til at håndtere problemet med invasive ikkehjemmehørende arter, især for at håndtere alle aspekter af problemet, som blev kortlagt, men med forskellige ambitionsniveauer.

Med udgangspunkt i de indkomne høringssvar blev der fastlagt en række ambitions- og interventionsniveauer for hvert af de operationelle mål, som blev påpeget ved hjælp af

¹ http://www.acceptance.ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/docs/ias_discussion_paper.pdf.

² Alle undersøgelserne kan findes på http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

problemanalysen, hvilket førte til forskellige delløsningsmodeller for retsaktens udformning. En første indledende vurdering førte til, at delløsningsmodeller, som ikke var gennemførlige, eller ganske enkelt ikke var lige så effektive, blev forkastet. For hver af de indkredsede løsningsmodeller blev de operationelle mål systematisk gennemgået, og der blev foreslået konkrete foranstaltninger til at løse problemet med invasive ikkehjemmehørende arter.

Udover udgangsscenarioet (løsningsmodel 0), dvs. opretholdelse af status quo, blev følgende løsningsmodeller indkredset:

Løsningsmodel 1 — Udvide samarbejdet og støtte frivillige foranstaltninger: Det vil omfatte udarbejdelse af retningslinjer, sektorspecifikke adfærdskodekser og andre oplysnings- og uddannelseskampagner. Herudover vil denne model tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne om etablering af et system for tidlig varsling og hurtig reaktion. Kommissionen kan fremme bestående initiativer på dette område gennem kommunikationskampagner.

Løsningsmodel 2.1 — Basisretsakt Dette indebærer en række retlige forpligtelser i form af forbud mod indførsel, hold, salg, køb og bytte af visse invasive ikkehjemmehørende arter, som er opført på listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Der vil komme til at gælde yderligere forpligtelser for udsætning i miljøet af invasive ikke-hjemmehørende arter af EU-betydning, hurtig reaktion på nyligt etablerede nye invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og forvaltning af vidt udbredte invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.

Løsningsmodel 2.2 — Basisretsakt + tilladelser til udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for en medlemsstat: Denne model går længere end listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, eftersom der kræves tilladelse for invasive ikkehjemmehørende arter, som anses for at være problematiske for medlemsstater.

Løsningsmodel 2.3 — Basisretsakt + et strengt generelt forbud mod udsætning af ikkehjemmehørende arter, hvis de ikke anses for at være sikre: Denne model går længere end listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, bestemt til udsætning i miljøet, eftersom det vil indebære forbud mod udsætning af alle fremmede arter, med mindre de opført på en EU-liste over fremmede arter, som er godkendt til udsætning.

Løsningsmodel 2.4 — Basisretsakt + forpligtelse til hurtig udryddelse af nyligt etablerede invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan: Med denne model har medlemsstaterne ikke noget valg, når det gælder hurtig reaktion, men i stedet en forpligtelse til straks at udrydde alle nyligt etablerede invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og til at udveksle oplysninger. Der er mulighed for undtagelser, hvis disse godkendes af Kommissionen.

Løsningsmodel 2.4 er den valgte model og ligger til grund for dette forslag.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at opfylde EU-målene om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af

naturressourcerne og fremme af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

Nærhedsprincippet

Det er nødvendigt med en indsats på EU-plan, eftersom problemerne med invasive ikkehjemmehørende arter tager til og i sin natur er grænseoverskridende. I mangel på en indsats på EU-plan træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at tackle problemet på nationalt plan. De investerer ressourcer og udfolder anstrengelser for at udrydde skadelige invasive ikkehjemmehørende arter, men disse anstrengelser kan undergraves af en manglende indsats i en nabomedlemsstat, hvor arten også forekommer. Der savnes også koordineret EU-indsats til at sikre, at medlemsstaterne, så snart invasive ikkehjemmehørende kommer ind i Unionen, træffer øjeblikkelige foranstaltninger til gavn for medlemsstater, som endnu ikke er berørt. Derudover må beskyttelsen af det indre marked og varenes frie bevægelighed sikres. En koordineret tilgang vil sikre juridisk klarhed og lige konkurrencevilkår for de sektorer, som anvender eller handler med fremmede arter samtidig med, at man undgår en opsplittning af det indre marked på grund af forskellige begrænsninger for markedsføring af invasive ikkehjemmehørende arter mellem medlemsstaterne.

De nuværende bestræbelser er stærkt opsplittede og usammenhængende med store mangler i lovgivningen. Det fører til manglende effektivitet og løser ikke problemet med invasive ikkehjemmehørende arter. Der er behov for en blanding af EU-foranstaltninger og nationale, regionale og lokale foranstaltninger, i overensstemmelse med nærhedsprincippet. En sammenhængende tilgang på EU-plan vil gøre foranstaltningerne mere effektive.

Vejledende principper

Dette forslag indeholder følgende vejledende principper:

Prioritering — Der findes mere end 12 000 ikkehjemmehørende arter i EU, hvoraf 10-15 % forårsager skade (dvs. 1 200-1 800 invasive ikkehjemmehørende arter), og der kommer stadig nye til. Der er vide rammer for en forholdsmæssig tilgang med fastlagte prioriteringer, som bygger på de nuværende bestræbelser og øger effektiviteten og effekten af den nuværende indsats.

Overgang til forebyggelse — Forebyggelse erkendes på international plan at være den mest effektive måde at undgå problemet med invasive ikkehjemmehørende arter. Foranstaltninger, der er målrettet forebyggelse, bør ledsages af et effektivt system for tidlig varsling, så der straks kan sættes ind mod arter, som ikke fanges.

Udbygning af eksisterende systemer — Der foregår allerede et værdifuldt arbejde i Unionen, både på nationalt plan og på EU-plan. Formålet med dette forslag er at gøre systemet så effektivt som muligt og udnytte, det som allerede findes, fuldt ud.

Gradvis og trinvis tilgang — Medlemsstaterne har behov for retssikkerhed og forsikringer i spørgsmålet om omfanget af og omkostningerne ved de foranstaltninger, som de forventes at træffe. Derfor omfatter forslaget en prioritering af invasive ikkehjemmehørende arter, som bygger på meget strenge kriterier for opførelse på listen og antallet af prioriterede arter begrænses indledningsvis til de vigtigste 3 % af de omkring 1 500 invasive ikkehjemmehørende arter i Europa. Endvidere vil en revisionsbestemmelse gøre det muligt at videreudvikle systemet og udnytte de opnåede erfaringer. Listen over arter, som er problematiske på EU-plan, vil først blive udvidet efter denne revision.

Forslagets struktur

Kapitel I — Almindelige bestemmelser. I dette afsnit fastsættes forslagets genstand, anvendelsesområde og grundlæggende forpligtelser. Det indeholder også instrumenter til at

prioritere invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, så EU's ressourcer kan prioriteres på grundlag af risiko og videnskabelige oplysninger.

Kapitel II — Forebyggelse. Dette afsnit omhandler de foranstaltninger, som kræves for at forhindre, at invasive ikkehjemmehørende arter introduceres i Unionen og introduceres eller udsættes i miljøet.

Kapitel III — Tidlig opdagelse og hurtig udryddelse. I dette afsnit fastsættes de instrumenter, som er nødvendige for at invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, tidligt kan opdages i miljøet og ved Unionens grænser. Endvidere beskrives de foranstaltninger, som skal træffes, når disse fremmede arter opdages.

Kapitel IV — Håndtering af invasive ikkehjemmehørende arter, som er vidt udbredt. I dette afsnit fastlægges de forpligtelser, som kræves for at håndtere invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, der allerede findes i Unionen, eller nye arter, som ikke er fanget ved hjælp af de forbyggende foranstaltninger og foranstaltningerne for tidlig opdagelse, og som har været i stand til at sprede sig.

Kapitel V — Afsluttende bestemmelser. I dette afsnit fastlægges indberetningsforpligtelser og de retsinstrumenter, som er nødvendige for at sikre, at de foreslåede foranstaltninger gennemføres, håndhæves og revideres.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har kun begrænsede finansielle virkninger, som skal finansieres under udgiftsområde 5 i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 for det udvalg, der er omhandlet i artikel 22. Se vedlagte finansieringsoversigt.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,³
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forekomsten af fremmede arter, uanset om det er dyr, planter, svampe eller mikroorganismer, på nye lokaliteter, giver ikke altid anledning til bekymring. En betydelig del af de fremmede arter kan imidlertid blive invasive og få alvorlige negative følger for biodiversitet og økosystemtjenester og have andre økonomiske og sociale indvirkninger, hvilket bør forhindres. Der findes omkring 12 000 ikkehjemmehørende arter i miljøet i Unionen og andre europæiske lande, hvoraf ca. 10-15 % betragtes som invasive.
- (2) Invasive ikkehjemmehørende arter er en af de største trusler mod biodiversitet og økosystemtjenester, især i geografisk og evolutionsmæssig henseende isolerede økosystemer som f.eks. små øer, og den trussel, som sådanne arter udgør, kan blive større på grund af øget global handel, transport, turisme og klimaændringer.
- (3) Den trussel mod biodiversitet og økosystemtjenester, som invasive ikkehjemmehørende arter medfører, kan antage forskellige former. De kan for eksempel få alvorlige konsekvenser for naturligt hjemmehørende arter og for økosystemers struktur og funktion gennem ændring af levesteder, prædation, konkurrence, overførsel af sygdomme, fortrængning af hjemmehørende arter som følge af stor udbredelse og genetisk indvirkning gennem hybridisering. Invasive ikkehjemmehørende arter kan også have store negative følger for menneskers sundhed og økonomien. Det er kun levende enheder eller dele heraf, der er i stand

³ Henvisning til EUT.

⁴ Henvisning til EUT.

- til at formere sig, som udgør en trussel mod biodiversitet og økosystemtjenester, menneskers sundhed og økonomien.
- (4) Unionen er part i konvention om den biologiske mangfoldighed, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 93/626/EØF⁵, og derfor bundet af bestemmelserne i konventionens artikel 8, litra h), hvori det fastsættes, at parterne så vidt muligt og alt efter omstændighederne skal "forhindre indførelse af, kontrollere eller udrydde fremmede arter, der truer økosystemer, levesteder eller arter".
 - (5) Unionen er part i konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, (Bern-konventionen), der blev godkendt ved Rådets afgørelse 82/72/EØF⁶, og har forpligtet sig til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre beskyttelsen af vilde dyrs og planters naturlige levesteder.
 - (6) For at bidrage til opfyldelsen af målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle⁷, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger¹⁰, er det primære formål med denne forordning at forebygge, minimere og begrænse invasive ikkehjemmehørende arters skadelige virkninger på biodiversitet og økosystemtjenester og mindske deres økonomiske og sociale konsekvenser.
 - (7) Visse arter vandrer naturligt som reaktion på ændringer i miljøet. Disse bør derfor ikke betragtes som fremmede arter i deres nye miljø og er derfor ikke omfattet af anvendelsesområdet for de nye regler om invasive ikkehjemmehørende arter.
 - (8) På EU-plan omfatter Europa-Parlamentets og Rådets nye forslag til en forordning om dyresundhed¹¹ bestemmelser om dyresygdomme og Europa-Parlamentets, og Rådets nye forordning om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere¹² indeholder bestemmelser om planteskadegørere, og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF¹³ fastlægges den ordning, som er gældende for genetisk modificerede organismer. De nye bestemmelser om invasive ikkehjemmehørende arter bør derfor være

5 EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1.

6 EFT L 38 af 10.2.1982, s. 1.

7 EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

8 EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

9 EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

10 EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

11 KOM(2013) 260 endelig.

12 KOM(2013) 267 endelig.

13 EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

tilpasset og ikke overlapper disse EU-retsakter, og de bør ikke finde anvendelse på organismer, som er omfattet af disse retsakter.

- (9) Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 af 11. juni 2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur¹⁴, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter EØS-relevant tekst¹⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF¹⁶ fastsætter bestemmelser om godkendelse af anvendelse af visse fremmede arter til særlige formål. Anvendelsen af visse arter er allerede blevet godkendt inden for rammerne af disse ordninger, da disse nye regler trådte i kraft, eftersom de ikke udgør en uacceptabel risiko for miljøet, menneskers sundhed og økonomien. For at sikre en sammenhængende retlig ramme bør disse arter derfor ikke være omfattet af de nye bestemmelser.
- (10) Eftersom der findes et stor antal invasive ikkehjemmehørende arter, er det vigtigt at sikre, at delgruppen af invasive ikkehjemmehørende arter, der betragtes som problematiske på EU-plan, prioriteres. Derfor bør der udarbejdes en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. En invasiv ikkehjemmehørende art bør anses for at være problematisk for Unionen, hvis den skade, arten forårsager i de berørte medlemsstater, er så omfattende, at det berettiger vedtagelse af målrettede foranstaltninger, hvis anvendelsesområde omfatter hele Unionen, herunder også de medlemsstater, som endnu ikke er berørt eller sandsynligvis ikke vil blive berørt. For at sikre at denne gruppe af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, står i et rimeligt forhold til problemets omfang, bør listen udarbejdes gradvis på grundlag af trinvis tilgang, herunder ved at antallet af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, indledningsvis begrænses til de vigtigste 3 % af de ca. 1 500 invasive ikkehjemmehørende i Europa, og ved at fokusere på de arter, som forårsager eller som sandsynligvis kommer til at forårsage betydelig økonomisk skade, herunder som følge af biodiversitetstab.
- (11) Kriterierne for at opføre invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, er det vigtigste instrument til at anvende de nye bestemmelser. Kommissionen vil gøre sit yderste for at fremlægge et forslag til en liste ud fra disse kriterier senest et år efter denne retsakts ikrafttræden for udvalget. Kriterierne bør omfatte en risikovurdering i henhold til gældende bestemmelser i Verdenshandelsorganisationens aftaler om begrænsninger af handel med arter.
- (12) For at sikre overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens regler og sikre en sammenhængende anvendelse af disse nye bestemmelser bør der fastlægges fælles kriterier for risikovurderingen. Kriterierne bør, når det er relevant, tage udgangspunkt i eksisterende nationale og internationale normer og bør omfatte forskellige aspekter af artens egenskaber, risiko og veje for indførsel i

¹⁴ EUT L 168 af 28.6.2007, s. 1.

¹⁵ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

¹⁶ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

Unionen, de negative økonomiske, sociale og biodiversitetsmæssige følger, mulige fordele ved anvendelse og omkostninger ved afhjælpning i forhold til de negative virkninger samt en vurdering af omfanget af de miljømæssige, økonomiske og sociale skader i på EU-plan for at påvise problemets omfang for Unionen og berettigede til yderligere en yderligere indsats. For at udvikle systemet gradvis og bygge på de opnåede erfaringer bør den overordnede tilgang vurderes efter fem år.

- (13) Nogle invasive ikkehjemmehørende dyrearter er opført i bilag B til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed¹⁷, og import af nævnte dyr i Unionen er forbudt, fordi det er fastslået, at de er invasive, og at deres indførsel i Unionen har en negativ indvirkning på naturligt hjemmehørende arter. Der er tale om følgende arter: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. For at sikre en sammenhængende retlig ramme og ensartede regler på EU-plan for invasive ikkehjemmehørende arter bør disse invasive fremmede dyrearter prioriteres og opføres på listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.
- (14) Forebyggelse er generelt mere miljømæssig ønskelig og omkostningseffektiv end foranstaltninger efterfølgende, og bør derfor prioriteres, og eftersom nye arter til stadighed kan introduceres i Unionen, og de nuværende ikkehjemmehørende arter spreder sig og udvider deres udbredelsesområde, bør det sikres, at listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, løbende revideres og ajourføres.
- (15) Nogle af de arter, som er invasive i Unionen, er naturligt hjemmehørende i Unionens fjernområder og omvendt. I Kommissionens meddelelse om "Regionerne i den yderste periferi: et aktiv for Europa"¹⁸ var der en anerkendelse af, at den bemærkelsesværdige biodiversitet i regionerne i den yderste periferi gør det nødvendigt at udvikle og gennemføre foranstaltninger, som kan forebygge og forvalte invasive fremmede arter i disse regioner, som defineret i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde under hensyntagen til Det Europæiske Råds afgørelse 2010/718/EU af 29. oktober 2010 om ændring af øen Saint-Barthélemy's status i forhold til Den Europæiske Union¹⁹ og 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union²⁰. Alle bestemmelserne i disse nye regler bør derfor finde anvendelse på regioner i Unionens yderste periferi undtagen de bestemmelser, som vedrører invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, der er naturligt hjemmehørende i disse regioner. Desuden bør de berørte medlemsstater supplere listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, ved at udarbejde særlige lister over invasive ikkehjemmehørende arter i deres

¹⁷ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

¹⁸ KOM (2008) 642 endelig.

¹⁹ EUT L 325 af 9.12.2010, s. 4.

²⁰ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131.

regioner i den yderste periferi, som disse nye regler også bør gælde for, for at beskytte biodiversiteten i disse områder.

- (16) De risici og problemer, som er forbundet med invasive ikkehjemmehørende arter, er grænseoverskridende og berører hele Unionen. Det er derfor af afgørende betydning at vedtage et forbud på EU-plan mod tilsigtet introduktion i Unionen, formering, dyrkning, transport, køb, salg, anvendelse, bytte, hold og udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, for at sikre, at der træffes sammenhængende foranstaltninger i hele Unionen og undgå forvriddning på det indre marked samt forebygge situationer, hvor foranstaltninger i en medlemsstat undergraves af manglende foranstaltninger i en anden medlemsstat.
- (17) For at gøre muliggøre videnskabelig forskning og ex situ-bevaringsaktiviteter bør der fastsættes særlige regler for de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, som indgår i sådanne aktiviteter. Sådanne aktiviteter bør foregå i lukkede faciliteter, hvor organismene holdes i indesluttet opbevaring og alle nødvendige forholdsregler er truffet for at sikre, at invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, undslipper eller udsættes ulovligt.
- (18) Der kan opstå tilfælde, hvor ikkehjemmehørende arter, der endnu ikke er erkendt som værende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, observeres ved Unionens grænser eller opdages på Unionens område. Derfor bør medlemsstaterne gives mulighed for at vedtage visse nødforanstaltninger på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger. Disse nødforanstaltninger vil gøre det muligt at sætte øjeblikkelige ind mod arter, som kan udgøre en risiko, hvis de introduceres, etablerer sig eller spreder sig i disse lande, og medlemsstaterne kan vurdere den faktiske risiko i overensstemmelse med gældende bestemmelser i Verdenshandelsorganisationens aftaler, navnlig når det sker med henblik på at få disse arter anerkendt som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Der er behov for at koble nationale nødforanstaltninger sammen med muligheden for at vedtage nødforanstaltninger på EU-plan for at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i Verdenshandelsorganisationens aftaler. Nødforanstaltninger på EU-plan vil endvidere udstyre Unionen med mekanismer, som gør det muligt at handle hurtigt, når en ny invasiv ikkehjemmehørende art optræder, eller der er overhængende fare for indførsel af en ny invasiv ikkehjemmehørende art i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.
- (19) Medlemsstaterne bør have mulighed for at vedtage strengere foranstaltninger for at håndtere at invasive ikkehjemmehørende arter og aktivt gennemføre foranstaltninger mod arter, som ikke er opført på listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. For at kunne arbejde mere aktivt i spørgsmålet om arter, der ikke er opført på listen, bør der være krav om tilladelse for at måtte udsætte invasive ikkehjemmehørende arter i miljøet, som ikke er opført som invasive ikkehjemmehørende, som er problematiske på EU-plan, men for hvilke medlemsstaterne har oplysninger, som viser, at de

- indebærer en risiko. Nærmere bestemmelser for tilladelse til brug af fremmede arter i akvakultur er allerede fastsat ved forordning (EF) nr. 708/2007, og disse bør tages i betragtning af medlemsstaterne i denne sammenhæng.
- (20) En stor del af de invasive ikkehjemmehørende arter introduceres utilsigtet i Unionen. Det er derfor afgørende at håndtere spredningsvejene for utilsigtet introduktion. Foranstaltningerne på dette område skal indføres gradvist, eftersom erfaringerne på dette område er forholdsvis begrænsede. Foranstaltningerne bør omfatte frivillige foranstaltninger som dem, der foreslås af Den Internationale Søfartsorganisations retningslinjer for kontrol og styring af biologisk forurening på skibssider samt obligatoriske foranstaltninger og bør baseres på Unionens og medlemsstaternes erfaringer med at begrænse visse spredningsveje, herunder foranstaltninger, som er vedtaget inden for rammerne af Den Internationale Konvention om Kontrol og Håndtering af skibes ballastvand og sedimenter.
- (21) For at udvikle en egnet database til at løse de problemer, som invasive ikkehjemmehørende arter forårsager, er det vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører forskning, overvågning og inspektion af sådanne arter. Eftersom overvågningssystemer er det bedst egnede middel til at opdage nye invasive ikkehjemmehørende arter på et tidligt tidspunkt og til at fastslå udbredelsen af arter, som allerede har etableret sig, bør de omfatte både målrettede og generelle undersøgelser og drage nytte af de fordele, der er ved at inddrage forskellige sektorer og berørte parter, herunder lokalsamfund. Inden for rammerne af overvågningssystemerne bør der også løbende i hele Unionen rettes opmærksomhed på, om der optræder nye ikkehjemmehørende arter. Af hensyn til effektivitet og omkostningseffektivitet bør eksisterende systemer, som allerede er fastlagt i EU-lovgivningen, til grænsekontrol og overvågning anvendes, særlig bestemmelserne i direktiv 2009/147/EF, 92/43/EØF, 2008/56/EF og 2000/60/EF.
- (22) Der bør gennemføres offentlig dyre- og plantekontrol for at forhindre tilsigtet introduktion af invasive ikkehjemmehørende arter. Levende dyr og planter bør føres ind i Unionen via de grænsekontrolsteder, som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) nr. XXX/XXXX [om offentlig kontrol COM(2013)265]. For at opnå effektivitetsgevinster og undgå at der skabes parallelle grænsekontrollsystemer, bør kontrollen af, hvor vidt disse arter er invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, også foretages ved ankomstgrænsekontrolstedet. Dyr og planter, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. XXX/XXXX [om offentlig kontrol COM(2013)265] eller er undtaget fra offentlig kontrol på grænsekontrolsteder, skal føres ind på Fællesskabets toldområde via andre indgangssteder og her være underlagt kontrol.
- (23) Når en invasiv ikkehjemmehørende art er introduceret, er det vigtigt, at den tidligt opdages og at der straks træffes foranstaltninger til udryddelse for at forhindre, at den etablerer sig og spreder sig. Den mest effektive og omkostningseffektive foranstaltning er ofte at udrydde populationen så hurtigt som muligt, mens antallet af individer stadig er begrænset. Hvis det ikke er muligt at udrydde arten, eller omkostningerne ved udryddelse på længere sigt overstiger de miljømæssige,

- økonomiske og sociale fordele, bør der træffes foranstaltninger for indeslutning og begrænsning.
- (24) Udryddelse og håndtering af visse invasive ikkehjemmehørende arter kan være nødvendig, men det kan påføre dyrene smerte, frygt og andre former for lidelse, selv når det sker under anvendelse af den bedste tilgængelige teknik. Derfor bør medlemsstaterne og enhver operatør, som deltager i arbejdet med at udrydde, begrænse eller indeslutte invasive ikkehjemmehørende arter, træffe de foranstaltninger som er nødvendige til at minimere dyrenes smerte, angst og lidelse under processen under størst mulig hensyntagen til bedste praksis inden for området, f.eks. de vejledende principper for dyrevelfærd, som er udviklet af Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE).
- (25) Invasive ikkehjemmehørende arter forårsager generelt skader på økosystemer og nedsætter disses modstandsdygtighed. Derfor er det nødvendigt med genopretningsforanstaltninger for at styrke økosystemernes modstandsdygtighed over for invasioner, udbedre de skader, som er forårsaget, og forbedre bevaringsstatus for arter og deres levesteder i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/147/EF og artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, den økologiske tilstand for indre overfladevande, overgangsvande, kystvande og grundvand i henhold til artikel 11 i direktiv 2000/60/EF og miljøtilstanden i havområder i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/56/EF.
- (26) Et system for håndtering af invasive ikkehjemmehørende arter bør understøttes af et centraliseret informationssystem, der sammenstiller allerede foreliggende oplysninger om ikkehjemmehørende arter i Unionen, og giver adgang til oplysninger om arters tilstedeværelse, deres spredning, økologi, invasionsforløb og alle øvrige oplysninger, som er nødvendige til at underbygge politiske og håndteringsmæssige beslutninger.
- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet²¹ fastlægger en ramme for offentlig høring i forbindelse med miljørelaterede afgørelser. En effektiv offentlig deltagelse i fastlæggelsen af foranstaltninger for invasive ikkehjemmehørende arter bør give offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne, og som beslutningstageren kan tage hensyn til, således at ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen fremmes, og offentlighedens opmærksomhed omkring miljøspørgsmål og dens støtte til beslutningerne øges.
- (28) For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne forordning, for vedtagelse og ajourføring af listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, for fritagelse for forpligtelsen til hurtig udryddelse og for indførelse af nødforanstaltninger på EU-plan, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Sådanne beføjelser bør udøves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de

²¹

EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

- generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²².
- (29) For at tage hensyn til den seneste videnskabelige udvikling på miljøområdet bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår fastsættelse af, hvor det skal konstateres, at invasive ikkehjemmehørende arter kan etablere levedygtige bestande og sprede sig samt for at fastsætte de elementer, som skal være fælles ved udformningen af risikovurderinger. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (30) For at sikre at denne forordning overholdes, er det vigtigt, at medlemsstaterne indfører afskrækkende, effektive og forholdsmæssige sanktioner for overtrædelser under hensyntagen til overtrædelsens karakter og alvor.
- (31) For at ejere af dyr, der holdes til ikke-kommercielle formål, fortsat kan beholde deres selskabsdyr, som tilhører arter på listen over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, indtil dyrets dør en naturlig død, bør der indføres overgangsforanstaltninger, forudsat at alle foranstaltninger er truffet til at forhindre flugt eller formering.
- (32) For at give erhvervsdrivende, som kan have en berettiget forventning, f.eks. erhvervsdrivende, der har fået tilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 708/2007 til at opbruge deres beholdning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, når disse nye regler træder i kraft, er det berettiget at give dem to år til slagtning, salg eller overdragelse af enhederne til forskning eller ex situ-bevaringsforetagender.
- (33) Målene for denne foreslåede foranstaltning, nemlig forebyggelse og håndtering af invasive ikkehjemmehørende arter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af foranstaltningernes omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går retsakten ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

²²

EUT 55 af 28.2.2011, s. 13.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I ***ALMINDELIGE BESTEMMELSER***

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes bestemmelser for at forebygge, minimere og afbøde de skadevirkninger på biodiversitet og økosystemtjenester, som følger af introduktion og spredning, såvel tilsigtet som utilsigtet, af invasive ikkehjemmehørende arter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2.
2. Forordningen finder ikke anvendelse på:
 - a) arter, som ændrer deres naturlige udbredelsesområde uden menneskelig mellemkomst som reaktion på ændrede økologiske betingelser og klimaændringer
 - b) genetisk modificerede organismer som defineret i artikel 2 i direktiv 2001/18/EF
 - c) dyresygdomme som defineret i artikel 4, stk. 1 og stk. 14, i forordning (EU) nr. XXX/XXXX [dyresundhedslovgivningen COM(2013) 260 final]
 - d) planteskadegørere, der er opført listen som omhandlet i artikel 5, stk. 2, eller artikel 32, stk. 3, eller som er omfattet af foranstaltninger i henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) nr. XXX/XXXX [plantesundhed COM(2013) 267 final]
 - e) arter, som er opført i bilag IV i forordning (EF) nr. 708/2007
 - f) mikroorganismer, som er fremstillet eller indført med henblik på anvendelse i plantebeskyttelsesmidler, som allerede er godkendt, eller for hvilken der pågår en vurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009
 - g) mikroorganismer, som er fremstillet eller importeret til anvendelse i biocidholdige produkter, der allerede er godkendt, eller som gøres tilgængelige på markedet i EU i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "ikkehjemmehørende art": alle levende enheder af arter, underarter eller lavere systematisk enhed af dyr, planter, svampe eller mikroorganismer introduceret

uden for dens naturlige, tidligere eller nuværende udbredelsesområde, inklusive en hvilken som helst del, kønsceller, sæd, æg eller spredningslegemer fra en sådan art samt en hvilken som helst hybrid, sort eller race, som kan overleve og efterfølgende reproducere sig

- 2) "invasiv art": ikkehjemmehørende art, hvis introduktion eller spredning på grundlag af risikovurdering konstateres at være en trussel mod biodiversitet og økosystemtjenester, og som også kan have en negativ indvirkning på menneskers sundhed og økonomien
- 3) "invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan": invasiv ikkehjemmehørende art, hvis negative indvirkning anses for at være af et sådant omfang, at en fælles indsats er påkrævet på EU-plan, jf. artikel 4, stk. 2
- 4) "biodiversitet": mangfoldigheden af levende organismer fra alle kilder, herunder terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske sammenhænge, de er en del af dette omfatter mangfoldighed inden for de enkelte arter og mellem arterne samt økosystemernes mangfoldighed
- 5) "økosystemtjenester": økosystemers direkte og indirekte bidrag til menneskers velbefindende
- 6) "introduktion": flytning ved menneskelig mellemkomst af en art uden for dens naturlige tidligere eller nuværende udbredelsesområde
- 7) "forskning": beskrivende eller eksperimentelt arbejde gennemført under regulerede betingelser med det formål at tilvejebringe ny viden eller udvikle nye produkter, herunder de første faser til identificering, karakterisering og isolering af invasive ikkehjemmehørende arters genetiske egenskaber udover deres invasive evne, i det omfang det er nødvendigt for at anvende disse egenskaber til at fremavle ikkeinvasive arter
- 8) "indesluttet opbevaring": hold af en organisme i lukkede systemer fra hvilke flugt eller spredning ikke er mulig
- 9) "ex situ-bevaring": bevaring af bestanddele af den biologiske mangfoldighed uden for deres naturlige levesteder
- 10) "spredningsveje": veje og mekanismer for biologiske invasioner
- 11) "tidlig opdagelse": bekræftelse af at enheder af en invasiv ikkehjemmehørende art forekommer i miljøet, før arten bliver vidt udbredt
- 12) "udryddelse": fuldstændig og permanent fjernelse af en population af invasive ikkehjemmehørende arter ved brug af fysiske, kemiske eller biologiske midler
- 13) "vidt udbredt": en invasiv ikkehjemmehørende art, hvis population er ude over etableringsfasen, er selvopretholdende og har spredt sig så meget, at den har koloniseret en stor del af det potentielle udbredelsesområde, hvor arten kan overleve og reproducere sig

- 14) "håndtering": enhver fysisk, kemisk eller biologisk foranstaltning med henblik på udryddelse, populationsbegrænsning eller indeslutning af en population af en invasiv ikkehjemmehørende art
- 15) "indeslutning": foranstaltninger til opførelse af barrierer, som minimerer risikoen for, at en population af en invasiv ikkehjemmehørende art spreder sig og får udbredelse uden for det invaderede område
- 16) "populationsbegrænsning": fysiske, kemiske eller biologiske foranstaltninger mod en population af en invasive ikkehjemmehørende art med det formål at holde antallet af individer så lavt som muligt, så dens invasionsevne og skadelige indvirkning på biodiversitet og økosystemtjenester, menneskers sundhed og økonomien minimeres, selvom det ikke lykkes at udrydde arten.

Artikel 4

Liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan

1. Kommissionen opstiller og ajourfører ved gennemførelsesretsakter på baggrund af kriterierne i stk. 2 en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.
2. Invasive ikkehjemmehørende arter opføres kun på den liste, som er omhandlet i stk. 1, hvis de opfylder alle følgende kriterier:
 - a) de anses under henvisning til tilgængelige videnskabelige oplysninger for ikke at være hjemmehørende på Unionens område (uden regionerne i den yderste periferi)
 - b) de anses under henvisning til tilgængelige videnskabelige oplysninger for at være i stand til at etablere en levedygtig population og sprede sig i miljøet under de nuværende eller forventelige betingelser som følge af klimaændringer overalt i Unionen (uden regionerne i den yderste periferi)
 - c) det er gennem en risikovurdering i henhold til artikel 5, stk. 1, konstateret, at det er påkrævet med en indsats på EU-plan for at forhindre at arten etablerer og spreder sig.
3. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at invasive ikkehjemmehørende arter skal opføres på listen i stk. 1. En sådan anmodning skal omfatte alle følgende elementer:
 - a) artsnavnet
 - b) en risikovurdering, som er udført i henhold til artikel 5, stk. 1
 - c) oplysninger, som viser, at arten opfylder de kriterier, der er anført i stk. 2.
4. Den liste, der er omhandlet i stk. 1, omfatter højst 50 arter, herunder arter, som opføres på listen som følge af de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 5

Risikovurdering og delegerede retsakter

1. Kommissionen eller, når det er relevant, medlemsstaterne gennemfører den risikovurdering, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c), og stk. 3, litra b), under hensyntagen til følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af arten med dens taksonomiske identitet, historie, naturligt udbredelsesområde, potentielt udbredelsesområde
 - b) en beskrivelse af dens reproduktions- og spredningsmønster, herunder en vurdering af, hvorvidt de miljøforhold, som kræves for reproduktion og spredning, er til stede
 - c) en beskrivelse af de mulige spredningsveje og spredning, både tilsigtet og utilsigtet, og i givet fald eventuelt de varer, hvormed arten normalt forbindes
 - d) en indgående vurdering af risikoen for indførsel, etablering, spredning i berørte biogeografiske områder under de nuværende forhold og under de forventelige forhold som følge af klimaændringer
 - e) en beskrivelse af artens nuværende udbredelse, herunder om arten allerede forekommer i Unionen eller i nabolande
 - f) en beskrivelse af den negative indvirkning på biodiversitet og økosystemtjenester, herunder på hjemmehørende arter, beskyttede områder, truede naturtyper, menneskers sundhed og økonomien, herunder en vurdering af den fremtidige indvirknings omfang
 - g) et kvantificeret skøn over skadesomkostninger på EU-plan, som viser betydningen for Unionen og som berettiger yderligere foranstaltninger, eftersom de samlede skader er større end omkostningerne ved at udbedre skaderne
 - h) en beskrivelse af artens mulige anvendelser og fordele ved en sådan anvendelse.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 23 med henblik på at præcisere arten af de godkendte videnskabelige oplysninger, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), og med henblik på at udarbejde en detaljeret beskrivelse af anvendelsen af de elementer, som er fastsat i denne artikels stk. 1, litra a) til litra h), herunder den metode, som skal anvendes til at vurdere elementerne, idet det skal ske under hensyntagen til relevante nationale og internationale normer og behovet for at prioritere indsatsen mod arter, som forårsager eller som kan forårsage betydelig økonomisk skade, herunder skader som følge af biodiversitetstab.

Artikel 6

Bestemmelser vedrørende regionerne i den yderste periferi

1. De arter, der er opført på listen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, som er hjemmehørende i en region i den yderste periferi, er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 7, 8, 11 og 13 til 17 i den region i den yderste periferi, hvor de er hjemmehørende.
2. Senest [12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden – dato indsættes] vedtager hver medlemsstat med regioner i den yderste periferi i samråd med disse regioner en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for hver af dens regioner i den yderste periferi.
3. De arter, som er opført på de lister, der er omhandlet i stk. 2, er i de pågældende regioner i den yderste periferi omfattet af artikel 7, 8, 11 og 13 til 17.
4. Medlemsstaterne meddeler straks de lister, der er omhandlet i stk. 2, og eventuelle ajourføringer heraf til Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater.

KAPITEL II FOREBYGGELSE

Artikel 7

Forbud mod invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan

1. De arter, som er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, må ikke tilsigtet:
 - a) føres ind i eller sendes i transit gennem Unionens område
 - b) tillades at reproducere sig
 - c) transporteres, medmindre de transporteres til destruktionsanlæg
 - d) markedsføres
 - e) anvendes eller bygges
 - f) holdes eller dyrkes, heller ikke i indesluttet opbevaring
 - g) udsættes i miljøet.
2. Medlemsstaterne forhindrer utilsigtet introduktion af invasive ikkehjemmehørende, som er problematiske på EU-plan, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11, stk. 3 og 4.

Artikel 8

Tilladelse til forskning og ex-situ bevaring

1. Uanset de forbud, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c), e) og f), opretter medlemsstaterne et tilladelsessystem for at sige anlæg med tilladelse til at foretage forskning og ex situ-bevaring mulighed for at foretage sådanne

aktiviteter på invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.

2. Medlemsstaterne bemyndiger de relevante kompetente myndigheder til at udstede de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, for aktiviteter, der gennemføres i indesluttet opbevaring, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske EU-plan, holdes og håndteres i lukkede anlæg, jf. stk. 3
 - b) aktiviteten gennemføres af personale, som har de videnskabelige og tekniske kvalifikationer, som forskrives af de kompetente myndigheder
 - c) transport til og fra det lukkede anlæg er godkendt af den kompetente myndighed og foretages under forhold, som udelukker, at den invasive art kan undslippe
 - d) invasive ikkehjemmehørende arter, som er dyr, skal mærkes, hvis det er muligt
 - e) risikoen for flugt, spredning eller fjernelse håndteres effektivt under hensyntagen til artens identitet, biologi og udbredelsesmetode, den planlagte aktivitet og det planlagte lukkede anlæg, samspil med miljøet og andre faktorer, som er relevante med hensyn til den risiko, som arten udgør
 - f) løbende overvågning og en beredskabsplan for at håndtere en eventuel flugt eller spredning, herunder en udryddelsesplan, udarbejdes
 - g) tilladelsen som omhandlet i stk. 1 er begrænset til antallet af arter og enheder, som er nødvendig for den pågældende forskning eller ex situ-bevaring, og må ikke overstige det lukkede anlægs kapacitet. Den omfatter de begrænsninger, som kræves for at mindske risikoen for, at den pågældende art slipper ud eller spreder sig. Den ledsager til enhver tid den pågældende invasive ikkehjemmehørende art, når den holdes, føres ind i eller transporteres i Unionen.
3. Enheder anses for at være holdt i lukkede anlæg, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) de er fysisk isolerede og kan ikke undslippe eller sprede sig fra de anlæg, hvor de holdes, eller fjernes herfra af uvedkommende. Gennem rengørings- og vedligeholdelsesprotokoller sikres det, at ingen enheder eller reproducerbare dele kan undslippe, sprede sig eller fjernes af uvedkommende
 - b) deres fjernelse fra anlægget, bortskaffelse eller destruktion foretages på en sådan måde, at det udelukker formering eller reproduktion uden for anlægges.
4. Ved ansøgning om tilladelse tilvejebringer anlægget alle de oplysninger, som er nødvendige for at den kompetente myndighed kan vurdere, hvorvidt betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt.

Artikel 9
Nødforanstaltninger

1. Hvis en medlemsstat har oplysninger om tilstedeværelse af eller overhængende fare for indførsel af en invasiv ikkehjemmehørende art, som ikke er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, men som af de relevante kompetente myndigheder på baggrund af foreløbige videnskabelige oplysninger anses for sandsynligvis at opfylde kriterierne i artikel 4, stk. 2, kan den omgående træffe nødforanstaltninger i form af et af de i artikel 7, stk. 1, omhandlede forbud.
2. En medlemsstat, der træffer nødforanstaltninger på sit område, som omfatter anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra a), c) eller d), underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og de oplysninger, som berettiger disse foranstaltninger.
3. Den pågældende medlemsstat gennemfører en risikovurdering, jf. artikel 5, vedrørende den art, som er omfattet af nødforanstaltninger, ud fra de tilgængelige tekniske og videnskabelige oplysninger og under alle omstændigheder senest 24 måneder efter vedtagelsen af beslutningen om at indføre nødforanstaltninger med henblik på at opføre denne art på den liste, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1.
4. Når Kommissionen modtager den meddelelse, som er omhandlet i stk. 2, eller har andre oplysninger som tyder på tilstedeværelse af eller overhængende fare for indførsel i Unionen af en invasiv ikkehjemmehørende art, som ikke er opført på listen i artikel 4, stk. 1, men som sandsynligvis opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 2, afgør den ved en gennemførelsesretsakt, hvorvidt arten sandsynligvis opfylder kriterierne, og træffer nødforanstaltninger for Unionen i form af et af de forbud, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, for en begrænset tidsperiode i forhold til den risiko, som arten udgør, hvis den konstaterer, at kriterierne i artikel 4, stk. 2, må antages at være opfyldt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter gennemførelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.
5. De foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i henhold til stk. 1, ophæves eller ændres, hvis det er fastsat i gennemførelsesretsakterne.
6. Den medlemsstat, som træffer nødforanstaltninger, kan opretholde disse indtil der er vedtaget en gennemførelsesretsakt, hvormed der fastlægges nødforanstaltninger på EU-plan i henhold til stk. 4, eller arten opføres på den liste, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, på grundlag af en risikovurdering, som den pågældende medlemsstat har gennemført i henhold til stk. 3.

Artikel 10
Restriktioner for tilsigtet udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forbyder enhver tilsigtet udsætning i miljøet, det vil sige den proces hvorved en organisme anbringes i miljøet, uanset formål uden de

foranstaltninger, som kræves for at forhindre organismen i at undslippe eller sprede sig, af andre invasive ikkehjemmehørende arter end invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, for hvilke medlemsstaterne på baggrund af videnskabelige oplysninger anser, at de negative virkninger af deres udsætning og spredning, selv om disse ikke er fuldt ud bekræftet, er betydelige inden for deres område ("invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for en medlemsstat").

2. Medlemsstaterne informerer Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de arter, de betragter som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for en medlemsstat.
3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan udstede tilladelse til bestemte tilsigtede udsætninger af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematisk for en medlemsstat, under forudsætning af at følgende betingelser er fuldt ud opfyldt:
 - a) der er ingen ikkeinvasive arter, som kan anvendes som alternativ, for at opnå tilsvarende fordele
 - b) fordelene ved udsætning er meget store i forhold til risikoen for skader forårsaget af den pågældende art
 - c) udsætningen omfattes af risikobegrænsende foranstaltninger for at minimere indvirkningen på biodiversitet og økosystemtjenester samt på menneskers sundhed og økonomien
 - d) den behørig overvågning er sikret, og der er udarbejdet en beredskabsplan for udryddelse af arten, som skal iværksættes, hvis den kompetente myndighed anser de skader, som arten forårsager, for at være uacceptable.
4. Tilladelser til introduktion af fremmede arter til brug i akvakultur udstedes i henhold til forordning (EF) nr. 708/2007.

Artikel 11

Handlingsplaner for invasive ikkehjemmehørende arters spredningsveje

1. Medlemsstaterne gennemfører senest [*18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden – dato indsættes*] en omfattende analyse af spredningsveje for utilsigtet introduktion og spredning af invasive fremmede arter på deres område og klarlægger de spredningsveje, som kræver prioriterede foranstaltninger ("prioriterede spredningsveje") på grund af mængden af arter eller på grund af de skader, som forårsages, når arten indføres i Unionen via disse spredningsveje. I den forbindelse skal medlemsstaterne navnlig fokusere på at analysere spredningsveje for introduktion af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.
2. Senest [*3 år efter denne forordnings ikrafttræden - dato indsættes*] udarbejder og gennemfører hver medlemsstat en handlingsplan for de prioriterede spredningsveje, som den har identificeret i henhold til stk. 1. Handlingsplanen skal omfatte en tidsplan og en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes

for at håndtere de prioriterede spredningsveje og for at forhindre utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen og til eller i miljøet.

3. Den handlingsplan, som er omhandlet i stk. 2, skal omfatte foranstaltninger, som er udformet på grundlag af en analyse af fordele og omkostninger, der mindst skal omfatte følgende:
 - a) bevidstgørelsesforanstaltninger
 - b) reguleringsforanstaltninger til at minimere forurening af varer og råvarer, fartøjer og udstyr med invasive ikkehjemmehørende arter, herunder foranstaltninger til at håndtere transport af invasive ikkehjemmehørende arter fra tredjelande
 - c) reguleringsforanstaltninger til at sikre andre passende kontroller ved Unionens grænser end den offentlige kontrol i henhold til artikel 13
 - d) foranstaltninger i henhold til Den Internationale Konvention om Kontrol og Håndtering af skibes ballastvand og sedimenter.
4. Den handlingsplan, som udarbejdes i henhold til stk. 2, fremsendes straks Kommissionen. Hvert fjerde år efter sidste fremsendelse reviderer medlemsstaterne handlingsplanen og sender den tilbage til Kommissionen.

KAPITEL III

TIDLIG OPDAGELSE OG HURTIG UDRYDELSE

Artikel 12

Overvågningssystem

1. Senest [18 måneder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden – dato indsættes] skal medlemsstaterne have indført et offentligt overvågningssystem, som indsamler og registrerer oplysninger om forekomsten i miljøet af invasive ikkehjemmehørende arter gennem undersøgelse, overvågning eller andre fremgangsmåder for at forhindre invasive ikkehjemmehørende arters spredning i Unionen.
2. Det overvågningssystem, som er omhandlet i stk. 1, skal:
 - a) omfatte medlemsstatens område med henblik på at fastslå forekomst og udbredelse af nye og allerede etablerede invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan
 - b) omfatte havområder som defineret i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF
 - c) være tilstrækkelig dynamisk, så det hurtigt kan opdage, at en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, hvis forekomst ikke tidligere var kendt, nu forekommer i miljøet på området eller en del af området

- d) anvender de informationer, som stilles til rådighed af eksisterende overvågningssystemer, som fastsat i artikel 11 i direktiv 92/43/EØF, artikel 11 i direktiv 2008/56/EF og artikel 8 i direktiv 2000/60/EF.

Artikel 13

Offentlige kontroller ved Unionens grænser

1. Senest [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden – dato indsættes] skal medlemsstaterne have indført fuldt fungerende strukturer til gennemførelse af offentlige kontroller af dyr og planter, herunder deres sæd, æg eller spredningslegemer, som er indført i Unionen, som er nødvendig for at forhindre tilsigtet introduktion i Unionen af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.
2. Medlemsstaternes myndigheder foretager de offentlige kontroller ved Unionens grænser af de varer, som er angivet i stk. 1 og som føres ind i Unionen, for at kontrollere, at følgende krav er opfyldt:
 - a) varerne er ikke opført på den liste, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1
 - b) de tilladelser, som er omhandlet i artikel 8, er gyldige.
3. De kontroller i form af kontrol af dokumenter, identitet og, hvis det er nødvendigt, fysisk kontrol, som er omhandlet i stk. 2, finder sted:
 - a) ved grænsekontrolsteder som fastsat i artikel 57 i forordning (EU) nr. XXX/XXXX [om offentlig kontrol COM(2013)265], når der er tale om de varer, som angives i stk. 1, som er omfattet af artikel 45 i nævnte forordning og underlagt offentlig kontrol ved grænsekontrolsteder. I så fald overdrager medlemsstaterne ansvaret til de kompetente myndigheder som fastsat i artikel 3 i forordning (EU) nr. XXX/XXXX [om offentlig kontrol COM(2013)265]
 - b) ved indgangsstedet på Fællesskabets toldområde, når der er tale om de varer, der er omhandlet i stk. 1, for hvilke artikel 45 i forordning (EU) nr. XXX/XXXX [om offentlig kontrol COM(2013)265] ikke finder anvendelse eller er undtaget fra offentlig kontrol, på grænsekontrolsteder i henhold til artikel 46 i samme forordning. I dette tilfælde overdrager medlemsstaterne toldmyndighederne ansvaret for at henføre disse varer under en hvilken som helst anden toldprocedure.
4. De myndigheder, som er udpeget til grænsekontrol, er også bemyndiget til at beslaglægge og konfiskere organismer, som ikke er i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2. Konfiskerede organismer overdrages til den kompetente myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne forordning. Medlemsstaterne kan overdrage bestemte funktioner til andre myndigheder.
5. Ved registreringen af resultaterne af den offentlige kontrol der er gennemført, og beslutninger truffet på dette grundlag, herunder beslutningen om at afvise en sending, skal der tages hensyn til, om kravene i stk. 2, litra a) og b), er opfyldt.

6. Medlemsstaterne indfører procedurer til at sikre, at alle berørte myndigheder og operatøren, der er ansvarlig for sendingen, udveksler de oplysninger, som er relevante for sendinger, der ankommer, og at de samarbejder om og koordinerer de kontroller, som er omhandlet i stk. 2, på en effektiv og virkningsfuld måde.
7. Medlemsstaterne udformer retningslinjer og uddannelsesprogrammer for at fremme identificering og opdagelse af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, gennem samarbejde mellem alle de myndigheder, som deltager i de kontroller, der er omhandlet i stk. 2. Uddannelsesprogrammerne for toldmyndighederne skal omfatte information om, hvordan man udfylder det administrative enhedsdokument, som toldangivelsen oprettes på.

Artikel 14

Meddelelse om tidlig opdagelse

1. Medlemsstaterne anvender det overvågningssystem, der er oprettet i henhold til artikel 12, og informationer, der er indsamlet i forbindelse med de offentlige kontroller, jf. artikel 13, som støtte for tidlig opdagelse af indførsel eller forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.
2. Medlemsstaterne meddeler straks skriftligt Kommissionen den tidlige opdagelse af forekomsten af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og informerer de øvrige medlemsstater, navnlig om følgende:
 - a) optræden på hele eller dele af deres område af en art, som er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, hvis forekomst på hele eller dele af dens område var ukendt
 - b) tilbagevenden på hele eller dele af deres område af en art, som er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1), efter at arten var meldt udryddet.

Artikel 15

Hurtig udryddelse på et tidligt stade af invasionen

1. Efter tidlig opdagelse og senest tre måneder efter deres fremsendelse af meddelelsen om tidlig påvisning, jf. artikel 14, anvender medlemsstaterne udryddelsesforanstaltninger og meddeler disse til Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater.
2. Når medlemsstaterne anvender udryddelsesforanstaltninger, sikrer de, at de metoder, som anvendes, er effektive til at opnå fuldstændig og varig fjernelse af populationen af de pågældende invasive ikkehjemmehørende arter, under behørig hensyn til menneskers sundhed og miljøet, og sikrer, at de berørte dyr ikke påføres unødigt smerte, frygt eller lidelse.
3. Det overvågningssystem, som er fastsat i artikel 12, udformes og anvendes til at overvåge, at udryddelsesforanstaltningerne er effektive.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater, når en population af en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, er udryddet.
5. Medlemsstaterne informerer også Kommissionen og de øvrige medlemsstater om effektiviteten af de truffne foranstaltninger.

Artikel 16

Fritagelse for forpligtelsen til hurtig udryddelse

1. Medlemsstaterne kan indgive anmodning til Kommissionen om fritagelse for forpligtelsen til at anvende de udryddelsesforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 15, for invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, som er genstand for meddelelse om tidlig opdagelse, jf. artikel 14.
2. Anmodninger om fritagelse baseres på solid videnskabelig dokumentation og indgives kun, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) det er påvist, at udryddelse ikke er teknisk mulig, fordi de tilgængelige udryddelsesmetoder ikke kan anvendes i det miljø, hvor arten har etableret sig
 - b) en cost-benefit-analyse på grundlag af de tilgængelige data påviser med rimelig sikkerhed, at omkostningerne på lang sigt vil være usædvanligt høje og ikke stå i passende forhold til de fordele, som udryddelse indebærer
 - c) der findes ingen udryddelsesmetoder, eller de tilgængelige udryddelsesmetoder har alvorlige negative konsekvenser for menneskers sundhed eller miljøet.
3. Medlemsstaterne indgiver behørigt begrundede anmodninger om fritagelse, som ledsages af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), til Kommissionen.
4. Kommissionen beslutter ved gennemførelsesretsakter i henhold til stk. 6 at godkende eller afvise den anmodning, som er omhandlet i stk. 3.
5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.
6. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført indeslutningsforanstaltninger til at forhindre artens yderligere spredning, indtil der er truffet en gennemførelsesafgørelse om fravigelsen i henhold til stk. 3.
7. Når en fritagelse for udryddelse er givet, er arten omfattet af de forvaltningsforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 17. Hvis anmodningen om fravigelse afvises, anvender den pågældende medlemsstat straks de udryddelsesforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 15.

KAPITEL IV
HÅNDBLING AF INVASIVE IKKEHJEMMEHØRENDE ARTER, SOM ALLEREDE ER
VIDT UDBREDT

Artikel 17

Forvaltningsforanstaltninger

1. Senest 12 måneder efter opførelsen af en invasiv ikkehjemmehørende art på den liste, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, skal medlemsstaterne have indført foranstaltninger til håndtering af de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, som medlemsstaternes har konstateret at være vidt udbredt på deres område, for at deres indvirkning på biodiversitet og økosystemtjenester, menneskers sundhed og økonomien minimeres. Disse håndteringsforanstaltninger baseres på en undersøgelse af omkostninger og fordele og omfatter tillige de genopretningsforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 18.
2. Håndteringsforanstaltningerne skal bestå af fysiske, kemiske eller biologiske foranstaltninger for udryddelse, populationsbegrænsning eller indeslutning af en population af en invasiv ikkehjemmehørende art. Hvis det er nødvendigt, omfatter forvaltningsforanstaltningerne tiltag, som vedrører det berørte økosystem med henblik på at styrke dets modstandsdygtighed over for nuværende og kommende invasioner.
3. Ved anvendelsen af forvaltningsforanstaltninger sikrer medlemsstaterne, at de anvendte metoder tager behørigt hensyn til menneskers sundhed og miljøet, og at dyr, som berøres af metoderne, ikke udsættes for unødigt smerte, frygt eller lidelse.
4. Det overvågningssystem, som foreskrives i artikel 12, udformes og anvendes til at overvåge, hvor effektiv udryddelse, populationskontrol eller indeslutningsforanstaltninger er, når det drejer sig om at minimere indvirkningerne på biodiversitet og økosystemtjenester, menneskers sundhed eller økonomien.
5. Hvis der er en betydelig risiko for, at en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, vil sprede sig til en nabostat, underretter de medlemsstater, i hvilke arten er vidt udbredt, straks nabomedlemsstaterne og Kommissionen. Hvis det er relevant fastlægger de berørte medlemsstater forvaltningsforanstaltninger, som er vedtaget i fællesskab. I tilfælde hvor tredjelande også kan være berørt af spredningen, tager den berørte medlemsstat stilling til, om der er behov for at informere de pågældende tredjelande.

Artikel 18
Genopretning af beskadigede økosystemer

1. Medlemsstaterne træffer forholdsmæssige genopretningsforanstaltninger for at understøtte reetablering af et økosystem, der er forringet, skadet eller ødelagt af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.
2. De genopretningsforanstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, omfatter mindst følgende:
 - a) foranstaltninger, der skal gøre det muligt for et økosystem, som er udsat for forstyrrelser, til at modstå, absorbere, tilpasse sig og komme sig
 - b) foranstaltninger til at forhindre en ny invasion efter en udryddelsesindsats.

KAPITEL V
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19
Indberetning

1. Senest [*tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden – dato indsættes*] og hvert fjerde år derefter sender medlemsstaterne Kommissionen ajourførte oplysninger om følgende:
 - a) en beskrivelse af det overvågningssystem, der er omhandlet i artikel 12, og det offentlige kontrolsystem for fremmede arter, som føres ind i Unionen i henhold til artikel 13
 - b) udbredelsen af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, som forekommer på deres område
 - c) oplysninger om de arter, der betragtes som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for en medlemsstat, jf. artikel 10, stk. 2
 - d) den handlingsplan, som er omhandlet i artikel 11, stk. 2
 - e) oplysninger i sammenfattet form for hele det nationale område om udryddelsesforanstaltninger, som er truffet i henhold til artikel 15, og de håndteringsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, og deres effektivitet
 - f) udformningen af de tilladelser, som er omhandlet i artikel 8.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater om, hvilke myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af denne forordning.
3. Inden fem år fra [*dato for vedtagelsen*] vurderer Kommissionen effektiviteten af denne forordning, herunder den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, de handlingsplaner, som er omhandlet i artikel 11, stk. 3, overvågningssystemet, grænsekontrollerne, udryddelsesforpligtelsen og håndteringsforpligtelsen, og

forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af forslag om ændringer heraf, herunder ændringer af listen i artikel 4, stk. 1.

Artikel 20

Mekanisme til understøtning af information

1. Kommissionen opretter gradvis en mekanisme til understøtning af information, som er nødvendig for at lette anvendelsen af denne forordning.
2. I den første fase omfatter systemet en mekanisme til dataunderstøtning, som sammenkobler eksisterende datasystemer for invasive ikkehjemmehørende arter, med særlig vægt på oplysninger om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, for at lette indberetningen, jf. artikel 19.
3. I den anden fase bliver mekanismen til dataunderstøtning i stk. 2 til et redskab, som Kommissionen kan anvende til at håndtere de relevante meddelelser, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 2.
4. I den tredje fase bliver mekanismen til dataunderstøtning i stk. 2 til en mekanisme til udveksling af oplysninger om andre aspekter af anvendelsen af denne forordning.

Artikel 21

Offentlig deltagelse

1. Når medlemsstaterne udarbejder handlingsplaner i henhold til artikel 11, og træffer foranstaltninger i henhold til artikel 17, sikrer de, at offentligheden tidligt og på en effektiv måde får mulighed for at deltage i udarbejdelse, ændringer eller ajourføring efter de ordninger, som allerede er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/35/EF.

Artikel 22

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011²³.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.

²³

EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

2. Den i artikel 5, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 5, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets og Rådets initiativ.

Artikel 24

Administrative foranstaltninger og sanktioner

1. Medlemsstaterne fastlægger bestemmelser om administrative foranstaltninger og sanktioner, for overtrædelse af denne forordning. Medlemsstaterne træffer alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de håndhæves. Sådanne foranstaltninger og sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 25

Sanktionsbeføjelser

1. De kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative foranstaltninger og sanktioner mod enhver fysisk eller juridisk person, som ikke overholder bestemmelserne i denne forordning.
2. Uden at det berører deres tilsynsbeføjelser, har de kompetente myndigheder beføjelse til som minimum at pålægge følgende administrative foranstaltninger og sanktioner:
 - a) et påbud, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for overtrædelsen, at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - b) et påbud, hvorefter den berørte invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan og som ikke overholder bestemmelserne, konfiskeres

- c) et midlertidigt forbud mod en aktivitet
 - d) permanent tilbagekaldelse af tilladelse til aktivitet
 - e) administrative bøder
 - f) et påbud, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at træffe afhjælpende foranstaltninger.
3. Ved valget af arten af administrative foranstaltninger og sanktioner skal de kompetente myndigheder tage højde for alle relevante omstændigheder, herunder:
- a) overtrædelsens grovhed og dens varighed
 - b) i hvilket omfang den person, som er ansvarlig for invasionen, har været involveret
 - c) den gevinst, som den fysiske eller juridiske person opnår ved overtrædelsen
 - d) de miljømæssige, sociale og økonomiske skader som følge af overtrædelsen
 - e) den ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
 - f) overtrædelser, som den ansvarlige person tidligere har begået.
4. Medlemsstaterne sikrer, at beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i henhold til denne artikel, er omfattet af klageadgang.

Artikel 26

Overgangsbestemmelser for ikke-kommercielle ejere af dyr

1. Uanset artikel 7, stk. 1, litra c) og f), har ejere af selskabsdyr, som ikke holdes til kommercielle formål og som tilhører de arter, som er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, lov til at beholde disse indtil dyret dør af naturlige årsager, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) enheden blev allerede holdt før den blev optaget på den liste, der er omhandlet i 4, stk. 1
 - b) enhederne holdes i indesluttet opbevaring og alle nødvendige foranstaltninger er truffet til at sikre, at formering eller flugt ikke er muligt.
2. De kompetente myndigheder informerer ikke-kommercielle ejere om de risici, der er ved at holde de enheder, som er omhandlet i stk. 1, og om de foranstaltninger, som skal træffes for at minimere risikoen for, at enheden reproducerer sig eller slipper ud, gennem oplysningskampagner og uddannelsesprogrammer, der gennemføres af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne tilbyder ikke-kommercielle ejere, der ikke kan garantere, at de i stk. 1 fastsatte betingelser opfyldes, at overtage deres enheder, og skal tage behørigt hensyn til dyrevelfærd ved håndteringen af dem.

Artikel 27

Overgangsbestemmelser for kommercielle bestande

1. Indehavere af en kommerciel bestand af enheder af invasive ikkehjemmehørende arter, som er erhvervet, før arterne er optaget på den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, må indtil to år efter, at arten er opført på listen, holde og transportere arten for at sælge eller overdrage levende enheder eller reproducerbare dele af disse arter til de forsknings- eller ex situ-bevaringsinstitutioner, der er omhandlet i artikel 8, forudsat at enhederne holdes og transporteres i indesluttet opbevaring, og at alle nødvendige foranstaltninger er truffet for at sikre, at ikke kan reproducere sig eller undslippe, eller aflive dem for at opbruge bestanden.
2. Hvis der er givet tilladelse i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 708/2007 for en akvakulturart, som derefter er opført på listen over ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og tilladelsens gyldighed, er længere end den periode, der er fastsat i stk. 1, trækker medlemsstaten tilladelsen tilbage, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 708/2007, ved udgangen af den periode, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 28

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [den 1. januar eller den 1. juli] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat,

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
For formanden

På Rådets vegne
For formanden

FORENKLET FINANSIERINGSOVERSIGT

FORSLAGETS BETEGNELSE:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikke-hjemmehørende arter.

BERØRTE POLITIKOMRÅDE(R) OG DERMED FORBUNDNE ABB-AKTIVITET(ER):

Afsnit 07: Miljø

07 01 02 Eksternt personale og andre administrationsudgifter inden for politikområdet miljø

RETSGRUNDLAG

Administrativ uafhængighed

Andet: Artikel 192, stk. 1, i TEUF

BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE:

Invasive ikke-hjemmehørende arter er arter, der ved tilsigtet eller utilsigtet menneskelig mellemkomst er flyttet uden for deres naturlige udbredelsesområde ved at krydse økologiske barrierer, og som etablerer sig og spredes i deres nye område i en sådan grad, at de har en negativ indvirkning på biodiversiteten, men også på menneskets sundhed og økonomien. Ud over at forårsage social og økonomisk skade er invasive ikke-hjemmehørende arter en væsentlig grund til tab af biodiversitet, og det er derfor afgørende at bekæmpe dem for at opfylde EU's mål om at standse tabet af biodiversitet inden 2020. Det anslås endvidere, at invasive ikke-hjemmehørende arter koster EU 12 mia. EUR om året i form af udgifter til skader og kontrol. Formålet med udkastet til forordning er således at fastlægge EU-regler med henblik på at forebygge, mindske og begrænse de invasive ikke-hjemmehørende arters negative konsekvenser for biodiversiteten og økosystemtjenesterne og at tilstræbe at begrænse samfundsmæssige og økonomiske skader. Medlemsstaterne har allerede truffet foranstaltninger til at bekæmpe nogle invasive ikke-hjemmehørende arter, men disse tiltag er overvejende af reaktiv karakter, idet de går ud på at mindske den skade, som allerede er forårsaget, uden at lægge tilstrækkelig vægt på forebyggelse, kortlægning og imødegåelse af nye trusler. Der er ingen sammenhæng i bestræbelserne, som ikke dækker hele EU og ofte er ringe koordineret, hvilket reducerer den samlede effekt. I øjeblikket findes der ingen omfattende retsregler på EU-plan om bekæmpelse af invasive ikke-hjemmehørende arter. Målet med dette udkast til forordning er at afhjælpe denne mangel på strategi i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser i henhold til konventionen om biologisk mangfoldighed.

VARIGHED OG ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER:

Anvendelsesperiode:

- Forslag af begrænset varighed: gældende fra [...] til [...]
- Forslag af ubegrænset varighed: gældende fra [forventet år 2015]

Forventet indvirkning på budgettet:

Udkastet medfører:

- besparelser
- yderligere omkostninger (præciser i givet fald det eller de relevante udgiftsområder i den flerårige finansielle ramme): Udgiftsområde 5 i den flerårige finansielle ramme 2014-2020

Tredjemands bidrag til finansieringen af udkastet:

Forslaget indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

Nærmere forklaring af tallene:

Gennemførelsen af visse dele af udkastet til forordning forudsætter, at der nedsættes et udvalg. På grundlag af de omkostninger, der er forbundet med andre lignende udvalg, skønnes det, at der er følgende udgifter under budgetpost 07 01 02 11 03 - Udvalg (se tabellen nedenfor):

- møder pr. år
- 1 repræsentant pr. medlemsstat
- rejse- og opholdsudgifter på 800 EUR pr. medlemsstat pr. møde

Dette medfører omkostninger for Kommissionen på ca. 80 000 EUR pr. år

FORENELIGHED MED INDEVÆRENDE FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME

- Forslaget er foreneligt med indeværende finansielle programmering.
- Forslaget kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.
- Forslaget kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres²⁴.

BESPARELSERNES ELLER DE YDERLIGERE OMKOSTNINGERS INDVIRKNING PÅ RESSOURCEFORDELINGEN:

- Ressourcerne skal tilvejebringes ved interne rokader mellem afdelinger
- Ressourcerne er allerede tildelt de berørte afdeling(er)
- Der skal ansøges om ressourcerne i forbindelse med den næste tildelingsprocedure

²⁴ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale (for perioden 2007-2013).

Behovet for de nødvendige menneskelige og administrative ressourcer vil blive dækket af personale fra det generaldirektorat, der er ansvarligt for forvaltningen af aktionen, med støtte fra personale, som arbejder på aspekter, der er knyttet til gennemførelsen af udkastet til forordning. De ansattes hovedopgaver vil være at: forvalte udvalget, forvalte samarbejdet med medlemsstaterne, koordinere med Det Fælles Forskningscenter og generelt at støtte den korrekte anvendelse af udkastet til forordning.

Ordningen skal sikre sammenlægning af ressourcer og ekspertise fra Kommissionens forskellige tjenestegrene, hvilket gør det muligt at forvalte den med begrænset personale, der specifikt afsættes til opgaven: Politikken for invasive ikke-hjemmehørende arter vil især nyde godt af bidraget fra Det Fælles Forskningscenters personale, som deltager i EASIN-projektet²⁵, samt af ekspertisen i Kommissionens øvrige tjenestegrene og agenturer, der arbejder inden for områder med relevans for politikken (navnlig har Det Europæiske Miljøagentur personale, som specifikt arbejder med invasive ikke-hjemmehørende arter, og som der vil blive trukket på til gennemførelsesarbejdet). Om nødvendigt vil personale blive omfordelt på grundlag af de bevillinger, der kan ydes til det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige bevillingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

²⁵ Det europæiske informationsnetværk "European Alien Species Information Network" (EASIN) har til formål at skabe bedre adgang til data og oplysninger om ikke-hjemmehørende arter i Europa. EASIN fremmer undersøgelsen af oplysninger fra forskellige kilder om ikke-hjemmehørende arter ved hjælp af et netværk af interoperable webtjenester efter internationalt anerkendte standarder og protokoller. Projektet blev indledt til støtte for gennemførelsen af biodiversitetsstrategien og havstrategirammedirektivet og har været offentligt siden maj 2012

**ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER (besparelser eller yderligere omkostninger) FOR BEVILLINGER AF
ADMINISTRATIV ART ELLER FOR MENNESKELIGE RESSOURCER**

FTÆ = Fuldtidsækvivalenter

i mio. EUR (3 decimaler)

FTÆ/år	2015		2016		2017		2018		2019		2020		2021		I alt
	FTÆ	bevilling	FTÆ	bevilling	FTÆ	bevilling	FTÆ	bevilling	FTÆ	bevilling	FTÆ	bevilling	FTÆ	bevilling	
Udgiftsområde 5															
Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og/eller midlertidigt ansatte)															
07 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		0,199*													1,393
07 01 01 02 (i delegationer)				0,199		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199	
Eksternt personale															
XX 01 02 01 (samlet bevillingsramme)		0,002**		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002	0,014
07 01 02 02 (i delegationer)															
Andre budgetposter (skal angives)															
Subtotal - Udgiftsområde 5		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201	1,407
Uden for udgiftsområde 5															
Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og/eller midlertidigt ansatte)															
07 01 05 01 (indirekte forskning)															
10 01 05 01 (direkte forskning)															
Eksternt personale															
07 01 04 yy															
- i hovedsædet															
- i delegationerne															
07 01 05 02 (indirekte forskning)															
10 01 05 02 (direkte forskning)															
Andre budgetposter (skal angives)															
Subtotal - uden for UDGIFTSOMRÅDE 5															
I ALT		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,2014	1,407 i de første syv år

"De nødvendige personalebevillinger vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet **allerede har afsat til forvaltning af aktionen**, og/eller til interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger."

* Den anslåede bevilling omfatter personale fra GD ENV og en FTÆ i Det Fælles Forskningscenter.

**Gennemsnitlig godtgørelse til en udstationeret national ekspert

Andre administrationsbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	I ALT
Udgiftsområde 5								
I hovedsædet:								
07 01 02 11 01 - Tjenesterejser og repræsentationsudgifter								
07 01 02 11 02 - Møder og konferencer								
07 01 02 11 03 - Udvalg	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 i de første syv år
07 01 02 11 04 - Undersøgelser og konsultationer								
07 01 03 01 03 - IKT-udstyr ²⁶								
07 01 03 01 04 - IKT-tjenester ²								
Andre budgetposter (præciser om nødvendigt)								
I delegerationerne:								
07 01 02 11 01 - Tjenesterejser, konferencer og repræsentationsudgifter								
07 01 02 12 02 - Videreuddannelse af personale								
07 01 03 02 01 - Udgifter til køb og leje m.m.								
07 01 03 02 02 Udstyr, inventar, forsyninger og tjenesteydelser								
Subtotal - Udgiftsområde 5	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 i de første syv år
Uden for udgiftsområde 5								
07 01 04 yy - Udgifter til teknisk og administrativ bistand (omfatter ikke eksternt personale) finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster)								
- i hovedsædet								
- i delegerationerne								
07 01 05 03 - Andre administrationsudgifter til indirekte forskning								
07 01 05 03 - Andre administrationsudgifter til direkte forskning								
Andre budgetposter (præciser om nødvendigt)								

²⁶

IKT: Informations- og kommunikationsteknologi.

Subtotal - uden for UDGIFTSOMRÅDE 5								
I ALT	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 i de første syv år